

روح ایران و بشر دوستی

بقلم رنه گروسه عضو آکادمی M. René Grousset

یکی از صفات مشخصه ایران اینست که این کشور پایگاه یکی از کهن ترین تمدنهای جهان می باشد. تمدنی که در طی پنجاه قرن تقریباً از مرحله ای به مرحله دیگر رسیده و پیوسته احیاء شده و از خلال حوادث و بلایا سربلند و پیروز ظاهر گردیده است و نمودار پایداری و ثبات شکفت انگیزی در جهان می باشد. نمایشگاهی که از آثار تاریخی موزه تهران بمناسبت انعقاد کنفرانس بین المللی خاورشناسی در سال ۱۹۴۸ میلادی در پاریس ترتیب داده شده بود ثابت کرد که تمدن شوش از چهار هزار سال قبل از میلاد مسیح تا سواحل دریای خزر پرتو افشانی داشته است. آثار موجود درین نمایشگاه مدلل ساخت که هنرهای زیبای ایرانی کاملاً مقدم بر عصر هخامنشیان میباشد، زیرا تمام کشفیات اخیر بنگاه باستانشناسی شاهنشاهی از هشت قرن قبل از میلاد مسیح در آذربایجان آثار و مدارکی درین خصوص بدست میدهد. مشعلی که در سپیده دم تاریخ بشریت، بدین صورت، در فلات ایران روشن گردید در طی این مدت طولانی هرگز خاموش نشده است. ظهور مقدونیها نیز سیر تمدن ایرانی را متوقف نکردانید زیرا اسکندر، نه تنها نتوانست ایران را پایگاه ملت یونان قرار دهد بلکه مجبور شد خود را جانشین داریوش و خشایارشا معرفی نماید و پس از اندک مدتی بروش سلاطین ایران درآید. پارتهای اشکانی که از ایرانیهای اصیل بوده اند و پس از آنها ساسانیان، دیگر بار امپراطوری شاهنشاهی را بادرخشندگی هرچه تمامتر احیاء میکنند.

آیا اسلام این سنت کهن را درهم شکست؟ هرگز. زیرا زردشتیان پاک نژاد با حفظ آداب و رسوم باستانی و عقاید معنوی خود دین اسلام را پذیرفتند همچنانکه در اروپا مسیحیت در افکار افلاطونیان تأثیر کرد و آنرا بصورت جدیدی درآورد. در هر دو قسمت بظاهر وقفه ای رویداد اما در حقیقت پیوستگی خود را حفظ کرد.

ایرانی با ایمان کامل اسلام را پذیرفت و بآن نیز صبغه ایرانی داد. حتی دین اسلام زمینه مساعدی برای تحقق افکار و تجدید فعالیت ایرانیان فراهم میسازد و سبب می شود که تمدن کهنسال ایران در اقصی نقاط کشورهای اسلامی بسط و نفوذ پیدا کند. تأثیری را که ادبا و متفکرین و هنرمندان و سیاستمداران ایران در حکومت و دربار عباسی و سلسله های ترك نژاد داشته اند و حکومت آنها را با سرانگشت تدبیر خود میگردانده اند مورد قبول و تصدیق عموم مورخین است. این تأثیر بقدری شدید و سریع بود که باسانی اقوام و ملل فاتح را در خود مستحیل کرد و در اندك مدتی سلاجقه و مغول و تركمانان کاملاً ایرانی شدند. در اثر همین عامل قوی و ملیت نیرومند، قوم ایرانی هر بار با نیروئی وافی تر و تازه تر بسوی رنسانس (تجدید حیات) جدیدی پیش میرفت. رنسانس سامانی - آل بویه - در قرن دهم. رنسانس صفویه در قرن شانزدهم و هفدهم و بالاخره رنسانس در قرن بیستم زائیده فعالیت های ملت ایران است.

پایداری ایرانیان در طی قرون متمادی بآنان فرصت داده است که تمدن درخشانی مبتنی بر پایه بشردوستی بوجود آورند. بنابا عتراف مورخین یونانی و کتاب تورا، امپراطوران هخامنشی مذاهب و نژادهای مختلفه را محترم میداشته و در اداره امور عدالت و انماض را رعایت میکردند. عاری از هر گونه تعصب و سخت گیری فرمانروائی داشته و بدین جهات از سلاطین دیگر کاملاً متمایز بوده اند. ساسانیان با آنکه در آئین زردشتی متعصب بودند نسبت بدین عیسوی (در مغرب) و دین بودائی (در مشرق) بنظر احترام مینگریستند. ایرانیان شیعه نیز از زمان خلفای عباسی تا کنون نسبت بمذاهب مختلفه مسیحی (نسطوری و ارمنی) و زرتشتی احترام قائل بوده و میباشند چنانکه هم اکنون ارمنیان و زرتشتیان در پارلمان ایران نماینده دارند. حس بشردوستی و حب نوع و روح زنده و باثبات ایرانی به تمدن کهنسال این سرزمین مانند تمدن یونان و روم ارزش جهانی داده است. گنجینه های ادبی و فلسفی ایرانی مانند ادبیات کلاسیک اروپا مشحون از جنبه های بشردوستی میباشد. سعدی و حافظ شعرای نامدار ایرانی که نمایندگان روح و فکر ایرانی میباشند نه تنها در ایران شهرت دارند بلکه در آسیا میان مردم ترك و عرب نیز محبوبیت بسزائی کسب

کرده‌اند و در حقیقت مرز و حدی نمیتوان برای افکار این شعراء بزرگوار قائل گردید. این‌ها شعراء شیراز نیستند بلکه شعراء جهانند. گوته شاعر آلمانی و شعراء مکتب پارناس که خود موجود سبک جدیدی در غزلسرائی هستند همگی تحت تأثیر شعراء ایران واقع شده و از آنها الهام جسته‌اند. باضافه تمدن ایرانی دارای این امتیاز است که شرق و غرب را درهم آمیخته و تمدنی مخصوص ایجاد نموده است. ریشه لغات و دستور زبان فارسی کاملاً هندواروپائی باقیمانده و بهمین جهت فکر ایرانی شباهت تامی بطرز اندیشه ملل اروپائی دارد در عین حال که از تمام امتیازات تمدن اسلامی - که خود در غناء و پیشرفت آن سهم بسزائی داشته - بهره‌مند می‌باشد. غنای سنن و آداب ملی ایرانی سبب شده است که ایرانیان آزادانه از فرهنگ و تمدن فاتحین خوشه‌چینی کنند و در عین حال تمدن خود را نیز محفوظ و ثابت بدارند.

نفوذ تمدن یونان، عرب، چینی و مغولی بنوبت در ایران رسوخ یافته و رنگ ایرانی بخود گرفته است. ابن‌سیناها، غزالی‌ها، سهروردی‌ها اصول فلسفی افلاطون و ارسطو را در ایران پذیرفته‌اند و ترویج کرده‌اند هنرهای زیبای چینی بعد از استیلای نژاد زرد مورد قبول ایرانیان هنرمند واقع شد.

ایران، این امپراطوری حقیقی جهان با حفظ استقلال و قومیت خویش همیشه رشته ارتباطی بین شرق و غرب بوده است - زبان شیرین فارسی زبان ادبی مسلمانان هند شد. هنرهای زیبای ایران در دوران ساسانیان با هنر بیزانس تأثیر متقابل داشته و در زمان صفویه نیز در هنرهای هند و مغول تأثیرات شگرف دیگری داشته است. صنعت معماری و منیاتورسازی ایران تا کلاکته و بنکال پیشرفته است. در اوایل قرون وسطی آثار مکتبهای نقاشی ایران تا چین پرتوافکن بوده و در عصر ساسانیان و عباسیان مبلغین ایرانی، مذهب مسیح را تا قلب امپراطوری چین اشاعه داده‌اند.

امروز میدانیم که در دوره **مارکوپولو** جهانگرد معروف زبان پارسی زبان تجاری و فرهنگی تمام آسیای مرکزی از بخارا تا پکن بوده است.

بطور خلاصه، ایران مقام شامخی در تاریخ بشریت حائز است زیرا بوسیله فرهنگ و تمدن عالی که در طی قرون بدست آورده توانسته است بین ملل مختلفه هم‌آهنگی.

و توافقی ایجاد کند. در بین ملل غیر عرب، ایرانیان نخستین ملتی هستند که دین اسلام را بخوبی پذیرفته و دوستی پیامبر و آل او را بجان خریدار شده‌اند. در بین ملل مشرق، ملت ایران اولین ملتی است که فلسفه یونان را درك کرده و قبل از خاورشناسان اروپائی، بوسیله مذهب تصوف، ما بین عرفان بودائی و عرفان برهمنائی هم آهنگی ایجاد کرده‌است. در پرتو شعر و ادبیات ایرانی، نثرادهای گوناگون با یکدیگر آمیزش و اشتراك پیدا کرده و خواهند کرد. زیرا شعراء ایرانی - چنانکه قبلاً گفته شد - مقام جهانی پیدا کرده‌اند. احساساتی که آنها بیان میدارند، فرانسوی، هندی، ترك و آمریکائی را متأثر میسازد. تأثیر تصوف ایرانی - که از حقیقت دین اسلام گرفته شده - در يك فرد برهمن و مسیحی یکسان است - عرفا نیز متعلق بتمام بشریت هستند. مسئله مهم و اساسی اینروزها توافق بین شرق و غربست. تمدن ایران خود دلیل بارزی است بر اینکه این توافق بطور مسلم امکان پذیر است زیرا ایران از دیر باز شرق و غرب را درهم آمیخته و باهم هم آهنگ ساخته است.

علی معیری (مسحور)

باشد، نباشد

نوبهار عمر خواهی می‌خزان باشد نباشد	روزگار عشق و مستی جاودان باشد نباشد
از دل افسرده خواهی نغمه خیزد بر نخیزد	بلبل شوریده خواهی بی‌فغان باشد نباشد
گر ز مهر و یان بجوئی کام دل هرگز نیابی	نامرادیها سزای بیدلان باشد نباشد
مژده آرد از دیار دلستان گر پیک محرم	عاشقان را مژدگانی غیر جان باشد نباشد
عمر شیرین گر بتلخی بگذرد اندر جدائی	شکوه ام هرگز از آن شگردمان باشد نباشد
مرغ دل چون پرگشاید در هوای کوی دلبر	دیگرش در سر خیال آشیان باشد نباشد
در دل عاشق بغیر از نور حق تابد نتابد	غیر دل جایی مکان لامکان باشد نباشد
از کف ساقی بجز رطل گران گیرم نکیرم	وین صفا جز بر در پیرمغان باشد نباشد

گلرخان را ای صبا بر خوان ز مسحور این فسانه

خوش‌تر از مهر و وفا اندر جهان باشد نباشد